

[Hanne Severinsen]

er det vigtigt, at man får nogle penge, som man eventuelt kan gå ind med. Og så kan man i øvrigt håbe, at fonde indimellem også vil kunne træde til for at sikre, at noget, vi lægger vægt på, bliver i landet.

De kriterier, man stiller op, er måske nok lidt firkantede: at det skal være kulturgenstande fra før 1660, kulturgenstande, der koster mere end 100.000 kr., eller fotos, der ligger over 30.000 kr. i pris. Men så står der jo også i stk. 3, at under særlige omstændigheder kan ministeren sørge for at sikre, at noget bliver i landet. Det tror jeg er en vigtig sikkerhedsventil, for det er ikke altid så nemt sådan helt håndfast at definere, hvad der er en vigtig kulturarv.

Vi er imidlertid tilfredse med lovforslaget. Vi er glade for, at der kommer gang i sagen, og at der bliver bevilget penge til dette område. Vi kan derfor anbefale forslaget.

Birthe Hansen (SF):

Vi kan også give vores tilslutning til lovforslaget. Jeg skal ikke gå i detaljer, for bemærkningerne til paragrafferne er meget fyldestgørende. Vi kan så håbe ligesom nogle af de tidligere ordførere, at det på et tidspunkt ikke for langt ud i fremtiden bliver muligt for Danmark sammen med de andre nordiske lande at få gennemført en ratifikation af konventionen fra 1970, således at der bliver en sammenhæng mellem vort ønske om at sikre vor egen kulturelle arv og ønsket om samtidig at hjælpe andre lande med beskyttelse af deres arv.

Vi er også godt tilfredse med, at staten via denne lov skal afgive købstilbud, hvor udførselstilladelsen nægtes, og at tilbuddet til ejer skal svare til markedsprisen. Vi mener nemlig, at et eventuelt ønske om at afhænde til udlandet eller en omgåelse af reglerne hermed formindskes.

Det eneste, vi måske savner i bemærkningerne, er nogle ord fra betænkningen om det ønskværdige i en intensivering af informationsindsatsen over for antikvitets- og kunsthandlere, antikvariater, toldvæsenets personale og andre, der særlig er i berøring med kulturværdier, samtidig med at der lægges op til et øget samarbejde med disse om beskyttelse af kulturværdier. I bemærkningerne til lovforslaget står der alene noget om et »nært og praktisk« samarbejde med toldmyndighederne inden for de nuværende økonomiske

og personalemæssige ressourcer. Lidt flere ressourcer kunne der vel godt sættes ind, når det er et helt nyt område, der lovgives om, og ret mange ressourcer ville der vel heller ikke være behov for, hvis man havde sat en revisionsparagraf ind i loven.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil også gerne takke ministeren for, at dette lovforslag er fremsat. Det har vel sådan set været under forberedelse siden 1970. Vi når i hvert fald med dette lovforslag at blive det sidste af de nordiske lande, som gennemfører en sådan beskyttelse.

Det er, som allerede SFs ordfører sagde, interessant at læse bemærkningerne. Ministeren oplyser således, at vi indtil 1976 købte mere kunst og flere antikviteter, end vi solgte, og vi købte især i Sverige. Måske er det ikke så mærkeligt, at vi interesserer os for visse svenske landsdele, når man tænker på, hvordan det tidligere var med tilhørsforholdet.

Jeg skal ikke herudover ofre mange ord på forslaget, men kun sige, at jeg synes, det var et godt forslag, den socialdemokratiske ordfører kom med, at vi satte lovforslaget i kraft tidligere. Det giver os nogle vanskeligheder med finansloven, men den kan vi vel i fællesskab overvinde, så det synes jeg udvalget bør tage op. I øvrigt kan jeg tilsige en velvilig og hurtig behandling i udvalget.

Nør Christensen (CD):

Mon ikke stort set alle kan være enig om behovet for det foreliggende lovforslag? Måske er det overdrevent at sige, at det kom i den 11. time, men skal resterne af vores kulturværdier, kunst og antikviteter, bøger, fotos m.v. sikres en forbliven her i landet, er en skærpet lovgivning på området vigtig nu.

CD takker altså ministeren for, at der nu skabes et sikkerhedsnet. Vi er tilfredse med, at lovgivningen ikke gøres for restriktiv. Det er f.eks. fortsat ønskeligt, at der kan finde en gensidig kulturformidling sted over grænserne, også hvad kunstgenstande og -værdier angår. Imidlertid er det godt, at man i tide er blevet opmærksom på, at der efter 1976 har været en stigende eksport i forhold til importen af kunstværdier, så der nu kan sættes ind med en vis form for opbremsning.